

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Téma naša každodenná
- Seniorátna konfirmantská víkendovka
- Kvíz
- 80. výročie posviacky v Trebejove
- Rozhovor s riaditeľmi Evanjelickej základnej a materskej školy v Košiciach
- Modlitebný kalendár
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

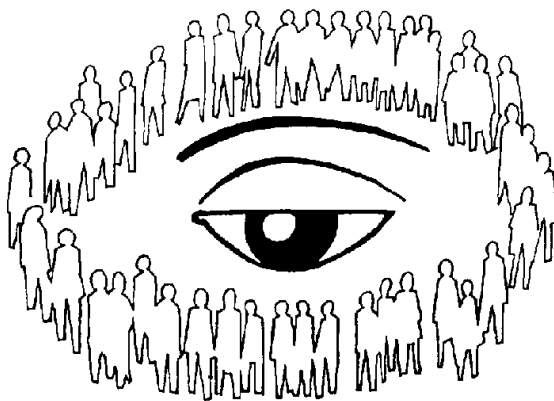
Vážne pozvanie

„5 Mojžišova 4, 25 – 31: „Keď splodíte synov a vnukov a zostanete dlho v tejto krajine, zvrhnete sa a urobíte si tesa-nú modlu akejkoľvek podoby a budete páchať, čo sa nepáči Hospodinovi, vášmu Bohu, takže Ho nahneváte - dnes beriem nebo i zem proti vám za svedkov - určite rýchlo vymiznete z krajiny, ktorú sa chystáte zabrať, keď prejdete cez Jordán. Nezostanete v nej dlho, lebo budete úplne vyhubení. Hospodin vás rozptýli medzi národy a zostane z vás iba malý počet medzi národmi, medzi ktoré vás Hospodin zavedie. Tam budete slúžiť bohom, dielu ľudských rúk z dreva a kameňa, ktorí nevidia, nepočujú, nejedia ani nečuchajú. Ale keď budeš tam hľadať Hospodina, svojho Bo-ha, nájdeš Ho, ak Ho budeš hľadať celým srdcom a celou dušou, keď budeš v biede a v posledných dňoch ťa postih-nú tieto veci, navrátiš sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, a poslúchneš Jeho hlas. Lebo Hospodin, tvoj Boh, je milosrd-ný Boh, neopustí ťa, ani ťa nezahubí, ani nezabudne na zmluvu s otcami, ktorú im potvrdil prísahou.“

Mám malého 1,5 ročného syna a pomerne často počuje z mojich úst: „Nie, nechaj to, to ti netreba.“ Je prirodzene veľmi zvedavý a berie do rúk aj veci, ktoré pre neho môžu byť nebezpečné. Sú ale aj veci, pre ktoré je nebezpečné, aby ich zobral do rúk, lebo budú mať len veľmi krátku životnosť. No uznajte, načo mu mám dať nič, čo za chvíľku pokazí a bude to jemu aj mne na nič. Vyhýbam sa situáciám, kedy by mohol mať niečo, čo zbytočne poka-zí. Nedám mu to, o čom si myslím, že to nedopadne dobre.

Keď Hospodin mal odovzdať zasľúbenú zem svojmu ľudu, dostal si svojmu slovu, aj keď vedel, že dlhodobo to s jeho národom nedo-padne dobre. Išiel dať svojmu ľudu výnimočný dar a vedel, že možno práve tá skvelá zem jeho ľud nakoniec privedie k tomu, aby na neho zabudli, aby sa Mu otočili chrbtom. Dopredu vedel, ako to s nimi dopad-ne, vedel, že budú robiť veci, ktoré ho budú hnevať. Je to zvláštne Božie rozhodnutie. Hádám žiaden človek by niečo podobné neurobil. Niekedy počujeme o prípadoch, že rodič prepísal všetok svoj majetok na dieťa a nakoniec musel z vlastného utekať. Keby bol vedel, že sa takto k nemu zachovajú jeho vlastné deti, určite by im nič nebol dal alebo aspoň by to právne ošetril v tom zmysle, že nehnuteľnosť má právo užívať až do smrti. No Hospodin aj vedel presne ako to dopadne s jeho vyvoleným ľudom a jeho vzťahom k nemu, aj napriek tomu im odo-vzdal zasľúbenú zem. Aká úžasná veľkorysosť z Božej strany. Keby

nešlo o svätého Boha, hovoril by som teraz o naivite. Lebo si neviem predstaviť, že by som napríklad svojej manželke prepísal celý majetok s vedomím, že krátko potom si nájde iného muža a vymení ma zaňho. A presne toto urobil Hospodin. Dal úžasný dar aj keď vedel, že ho vymenia.

koriienky rastlín, oni mali hojnosť. V týchto dňoch bolo na celom Slo-vensku veľmi sucho. Mnohé potôčky a žriedla vody vyschli. Máme v dedine chlapíka, ktorý chová tri kusy dobytky. Dobytky ušiel zo záhrady, lebo nemal čo piť a vybral sa hľadať vodu až do druhej dedi-ny. Niekoľko týždňov sucha a my sa už v prírode nedokážeme postar-ať o pár kusov dobytky a Hospodin sa dokázal postarať o dostatok

(Pokračovanie na strane 6)

Viete o tom, že...

Viete niečo o ...štruktúre našej cirkvi?

Generálny biskupský úrad

Už od nežnej revolúcie sa v našej cirkvi hovorí o reštrukturalizácii. Pojem znejúci veľmi zložito, ale v podstate znamená, aby sa práca v našich zboroch zmenila a zjednodušila hlavne čo sa týka papierovania a aby celý systém bol o čosi kompaktnější a neduplikoval sa.

Poviem to na príklade, ktorý bude pochopiteľnejší. Každý cirkevný zbor je v našej cirkvi samostatnou organizačnou jednotkou, ktorá má svoj presný postup riadenia. Každý rok sa v našich zboroch vyhodnocuje, ako po duchovnej, tak aj po finančnej stránke na výročnom konvente. Tieto správy postupujú na seniorát, kde sa dávajú dohromady, vyhodnocujú sa a znova čítajú na seniorátnych konventoch. Zo seniorátov to potom putuje na dva dištriktuálne biskupské úrady, kde sa dávajú dohromady veci zo seniorátov v tom ktorom dištrikte a potom sa to ešte raz dáva dohromady za dva dištrikty a vyhodnocuje na úrovni generálnej cirkvi, kde to celé preberá synoda v správe generálneho biskupa. Otázne je, či to má takto zmysel. Množstvo vyhodnocovania, ktoré v podstate žiadny efekt neprináša.

Toto bol jeden z dôvodov, prečo po revolúcii v 1989 sa začala v cirkvi pretriasať téma zjednodušenia štruktúry. Mnohí farári sa dovolávali toho, aby sme sa vrátili k zjednodušenej verzii s tým, že nepotrebujeme Generálny biskupský úrad, ani funkciu generálneho biskupa v takej podobe, ako ho poznáme dnes, pretože on jediný vlastne nemá parochiu (obvod cirkevných zborov, ktoré mu podliehajú). Podľa cirkevnoprávných predpisov je dnes akoby nadriadeným dvoch dištriktuálnych biskupov. Aj keď to v mnohých kompetenciách nie je celkom jasné.

Generálny biskupský úrad zriadili komunisti za podpory niektorých farárov v cirkvi, aby bola cirkev lepšie ovládateľná a kontrolovateľná. Pred tým boli iba dištriktuálni biskupi, z ktorých každý mal svoj dištrikt a v ňom zbory a farárov za ktorých zodpovedal. Služobne starší z nich zastupoval cirkev pri jednaní so štátom a svetskou vrchnosťou a mal titul Generálneho biskupa. Biskupi v dištriktoch si tak boli rovnocennými partnermi. Aj keď už skôr sa o funkcii generálneho biskupa rozprávalo a uvažovalo, toto miesto cirkev neobsadzovala.

Okolo vzniku Generálneho biskupského úradu je dodnes množstvo nevyjasnených a trochu aj tajomných vecí.

Takto si na vytvorenie Generálneho biskupského úradu spomína vtedajší generálny dozorca Dr. Ing. Peter Zaťko:

„Po skončení druhej svetovej vojny sme na niekoľkých zasadnutiach generálneho presbyterstva, resp. predsedníctva cirkvi uvažovali o zriadení samostatného biskupského úradu na čele s generálnym biskupom. Na začiatku bol dosť jednomyselný názor, že tento úrad treba zriadiť, a hovorilo sa o tom, že jeho sídlom by mala byť Modra - hlavne preto, že tam bola možnosť jeho umiestnenia. Postupom času však záujem o jeho zriadenie klesal a napokon sa o ňom prestalo hovoriť. A tak skôr mlčky ako v otvorenej debate sme túto otázku nepovažovali za aktuálnu v presvedčení, že pre cirkev bude vari lepšie, keď sa doterajší stav predbežne nezmení. No počas zasadnutia Modranskej synody v Bratislave, keď jej predsedníctvo rokovalo na Slovenskom úrade pre cirkevné veci o niektorých otázkach ústavy, prezidiálny šéf položil otázku: Ako sa cirkev pripravuje na otvorenie generálneho biskupského úradu? Zadívene som pozrel na biskupa Dr. Čobrdu, on zas na mňa s rovnakým zadivením. Ani jeden, ani druhý sme nevedeli o ničom. A tak sme odpovedali, že nevieme, prečo by sme sa mali na to pripravovať, keď predbežne so zriadením tohto úradu nepočítame. Ale naše prekvapenie bolo ešte väčšie, keď sme sa dozvedeli, že cirkev na štátnom úrade pre veci cirkevné už ohlásila, že otváracia slávnosť bude v Modre 13. 3. 1951 a že svoju účasť prisľúbil už aj Dr. Zdeněk Fierlinger, spravujúci úrad pre cirkevné veci v Prahe. Vec je teda so štátnymi úradmi už dohodnutá. K dohode vraj došlo s generálnym tajomníkom cirkvi Jánom Chabdom, ktorý nepovažoval ani za potrebné, aby vedenie cirkvi o tomto svojom nekompetentnom čine aspoň informoval...“

Úryvok z dosiaľ nevydaných cirkevných pamätí Dr. Ing. Petra Zaťku, vtedajšieho generálneho dozorca.

Aj tento čierny fľak histórie viedol mnohých k tomu názoru, že zjednodušenie v riadení cirkvi by mohlo priniesť zrušenie tohto úradu, ktorý si cirkev sama a slobodne nikdy nezriadila.

Určite by to však nevyriešilo všetky problémy, ktoré v cirkvi máme.

Je 26 rokov po revolúcii a napriek fungovaniu už niekoľkých komisií, ktoré mali rozriešiť a zjednodušiť systém riadenia v ECAV, sa nepodarilo urobiť vôbec nič. Skôr sa v posledných rokoch propaguje model jedného generálneho biskupa, ktorý bude pre celú cirkev a potom už len nejakých pomocných biskupov s kompetenciami, ako majú dnes seniori. Mal by to byť vraj najlacnejší model kvôli financovaniu po odluke cirkvi od štátu. Ten sa však viac podobá riadeniu Rímsko-katolíckej cirkvi ako evanjelickej.

Nabudúce synodálno-presbyteriálny systém.

Jaroslav Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

⇒ Už sme sa prehupli do druhej polovice roka 2015 a v mene predsedníctva CZ vás prosím bratia a sestry, aby ste si nezabudli vyrovnať cirkevný príspevok vo výške 12,- eur a zbierku na opravu kostolov 16,60 eura. Aj tohto roku sa urobilo kus práce v Trebejove na odvodnení a zastabilizovaní veže kostola a v Kysaku zase zámková dlažba, nové dvere na chór a do sakristie, či prístrešok nad schodiskom. Pre kysacký kostol sa zakúpilo ozvučenie. V priebehu októbra a novembra by sme chceli ešte vymeniť podlahu na chóre kostola v Obišovciach, aby sme pripravili miesto pre nový organ. Za pochopenie vopred ďakujeme.

„Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nevykonávajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi, jednotlivo však sme si navzájom údmi. Keďže však máme rozličné dary podľa milosti, ktorá nám je daná: kto má prorocko, nech (ono) súhlasí s vierou; kto dar služby, nech slúži; kto dar vyučovania, nech vyučuje;“ Rim 12, 4-7

Ako iste všetci viete, náš cirkevný zbor má svoju internetovú stránku na adrese www.lutheran.sk. V súčasnosti tam môžete pravidelne nájsť týždenné oznamy a kázne. Chceli by sme, aby na našej stránke pravidelne pribúdali články informujúce o činnosti v našom zbore, reportáže a fotogalérie z rôznych akcií, ktoré v našom zbore usporadúvame. Hľadáme, milí bratia a sestry, ochotných ľudí, ktorí by si túto prácu zobrali na starosť. Potrebná je hlavne vytrvalosť venovať sa tomu pravidelne, priemerný fotoaparát a počítačová zručnosť. Záujemcov ochotne zaškolíme a všetko potrebné vysvetlíme.

Časopis Evanjelickeho cirkevného zboru v Obišovciach

Redakčná rada nášho zborového časopisu taktiež hľadá jedného ochotného pracovníka, ktorý by vypomáhal pri grafickej tvorbe časopisu. Teraz to stojí a padá na jednom človeku, ktorý niekedy má viac, inokedy menej času práve v tom období, keď treba túto prácu urobiť. Niekedy sa preto stáva, tak, ako aj teraz, že časopis pár týždňov mešká. Je potrebné vedieť pracovať s textom, s obrázkami a byť počítačovo zdatný. Opäť, netreba sa báť, zaškolíme, vysvetlíme.

Verím, že Pán Boh si pre tieto práce povolá schopných a ochotných ľudí spomedzi vás. Lebo tak, ako píše apoštol Pavel kresťanom do Ríma, každý z nás je údom spoločného Kristovho tela. A ak každý úd v tomto našom cirkevno-zborovom Kristovom tele prispeje v rámci svojich schopností, celé telo bude fungovať k sláve Božej.

Blahoželáme!

1.10.2015 – 31.12.2015

50 rokov

Lubica Ferencová, Kysak 206
Božena Petričová, Kysak 190

55 rokov

Beáta Székelyová, Kysak 78

60 rokov

Ludmila Friščíková, Trebejov 37
Miroslav Cibulák, Trebejov 18

65 rokov

Mária Kosturková, Kysak 62

70 rokov

Margita Moznichová, Kysak 201

85 rokov

Eudmila Danielová, Obišovce 55
Božena Ivančinová, Kysak 99

95 rokov

Alžbeta Martonová, Kysak 88

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Téma naša každodenná

Rezonuje asi najviac v médiách, ale aj pri diskusiách, pri stretnutiach čo len dvoch ľudí. Hovoria, že je to vážna téma. Riešenie utečencov nie je jednoduché. Dokonca zaznieva aj „my tu utečencov nechceme.“ Či chceme alebo nie, sú tu. A my tiež. Táto téma je totiž o nás. Nie o nich, ale ani o tých, ktorí akýmkoľvek názorom prispievajú na túto tému. Je to o mne, o tebe, brat, sestra, o nás veriacich ľuďoch. Z toho, čo teraz prežívame, je možné vidieť, že už (možno aj dávno) nie sme kresťanská krajina.

„Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinca, a prijali ste ma;“ Mt 25,35. Áno, tento text, slová Pána Ježiša všetci poznáme. A čo, neplatia? Povedal to len tak, do vetra? Iste, ak niekto zaklope na dvere, tak chránime seba, svoju rodinu, kalkuluje, premýšľame. Výsledok?

Prečo je táto téma o nás? „A tak teda, dokiaľ máme čas, číňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery.“ Gal 6,10. Apoštol Pavel píše o čase, činení dobrého všetkým, ale najmä domácim viery. Pozrime sa teda, ako činíme dobre domácim viery. Tým, ktorých máme pri sebe. Koľkí žijete s rodičmi? Koľkí pracujete, alebo pomáhate chudobným? Tu prichádza aj otázka našich rímskych spoluobčanov! Ako vyzerá naše školstvo, zdravotníctvo, starostlivosť o starých? Ako a kedy činíme dobré domácim viery, aby sme mohli – a máme – činiť dobre všetkým? Jeden verš pred týmto apoštol Pavel píše: „V činení dobrého neochabujme, lebo

ak neochabneme, časom svojím budeme žat.“ Gal 6,9. Neochablíme? Máme potenciál pre prijatie cudzincov, cudzinca?

Veľa otázok píšem práve preto, lebo chcem, aby ste premýšľali nad týmito vecami. Je jednoduché obísť niekoho, či nejaký problém zďaleka. No chopiť sa problému je to, v čom nemáme ochabovať. Vari čakáme iných, že sa chopia tohto problému? Poznajú slová Pána Ježiša?

Aké vidím riešenie ja osobne? Ak sa niekto rozhodne prijať do rodiny cudzinca, tak robí správne. A dobre. No program pre integráciu nevytvorí pre túto našu drahú krajinu nikto iný, ako vláda. Pomôcť máme, len nie sme všetci učiteľia, zamestnávateľia... Pomôcť môžeme, ubytovaním, stravou, no integračný program musí byť zabezpečený vládou tejto krajiny. Potom po absolvovaní programu, cudzinec vykročí k samostatnosti. Toto rozmenené na drobné, je pomoc cudzincom, cudzincovi. Vyzerá to jednoducho, ale my, daňový poplatníci si predsa platíme predstaviteľov, aby tieto veci riešili. Verím, že sa im, ako aj nám bude dariť. Preto sú to otázky pre vás všetkých, lebo môj postoj nemusí byť pre vás tým správnym, alebo rešpektovaným. Každý sa rozhoduje sám za seba, stojac pred Bohom. Hovorí o misii a robiť misiu bez toho, aby sme išli do inej krajiny, sú, zdá sa, dve rozdielne veci. Nech nám je Boh milostivý.

Ján Brozman

Seniorátna konfirmandská víkendovka

Pravidelne dvakrát do roka robíme pre konfirmandov v našom zbore konfirmačné sústreďenie. Pripravujú ho vždy mládežníci, aby si s konfirmandmi vybudovali vzťah. Myslím, že to boli vydarené a požehnané akcie. Tohto roku si túto potrebu uvedomili aj v iných cirkevných zboroch nášho seniorátu, a tak sme využili ponuku Spoločenstva evanjelickej mládeže, ktoré túto akciu pripravilo pre všetkých konfirmandov v našom senioráte. Zapojili sa do toho 4 cirkevné zbory, okolo 30 konfirmandov.

Mali sme 4 témy so štyrmi rôznymi rečníkmi. Prešli sme si colníka Matúša, ktorého Ježiš povolal za svojho učeníka, ženu hriešnicu, Zachea a nakoniec lotra na kríži. Bolo to iné, keď konfirmandom biblické slovo vykladal niekto mladý, blízky ich veku, ich spôsobom, aj ich slovníku. Každá téma bola podporená osobným svedectvom mladého človeka s jeho životným príbehom, čo bolo veľmi dobré, pretože to neboli len teórie, ale skutočný život. Piatok poobede patrilo kúpaniu v Aqaparku v Poprade, prípadne ľahkej turistike okolo Štrbského plesa.

Nezaostávali ani hry a zábavný program, plný prevrpenia a občas aj neskutočných úloh. Ved' kto by dokázal zjesť živých

chrobákov, či obliecť si namočené tričko, zamrznuté v mrazničke, ktoré sa tvárilo ako kameň a bolo to treba urobiť na čas? Alebo si skúsiť, koľko „maršmelov“ (penové cukríky) dokážete naraz dať do úst? Pre tých, ktorí sa na to pozerali, to bola vynikajúca zábava, pre tých, ktorí súťažili, to bolo občas ťažké, ale na mnoho vecí v živote človeka časom zabudne, no to, ako ste

jedli chrobáky, či pili Cocacolu cez ponožku, alebo boli prilepení kobercovou páskou o stenu a viseli ste tam 8 sekúnd, na toto si spomeniete aj po 20 rokoch.

Myslím, že to bola dobrá možnosť spoznať rovesníkov z iných zborov, aj keď i to má svoje úskalía. Každý sme iný a máme doma inú výchovu. Niektorí prisnejšiu, iní voľnejšiu a niekedy sa zdá, že niektorí žiadnu. Ale to je to, s čím sa veriaci človek tak či tak bude stretávať celý život. Takže aj to bola pre všetkých užitočná škola. Ale vydržali sme a nakoniec sme sa vrátili v zdraví a s úsmevom domov. Cestou vo vlaku sme

zahrali ešte Biblický futbal, chlanci proti dievčatám a jednej mniške, ktorá sa tak potichu pridala a našepkávala. Ale bolo to milé. Bol to celkom dobre využitý čas, aj kvôli tomu, že v piatok bežala škola aj bez nás.

Jaroslav Petro

80. výročie posviacky v Trebejove

Tohto roku si náš cirkevný zbor, najmä však filia Trebejov, pripomína osemdesiat rokov od vysvätenia modlitebne Modrého kríža. Naša redakcia sa rozhodla pri tejto príležitosti uviesť autentický záznam z tejto udalosti, ktorú napísal náš dlhoročný dozorca a kantor brat Ján Rybárik. Text je písaný podľa vtedy platného pravopisu.

*Zo slávnosti otvorenia domu spolku
Modrého kríža v Trebejove*

Dlhé roky odbavovali sme si svoje evanjelizačné shromaždenia a biblické hodiny po domoch, ako to robí väčšina spolkov „Modrého kríža“. Ale v poslednej dobe, keď vzrastala návšteva našich shromaždení, ak počet činných členov, začali nám byť naše izby pre shromaždenia malými. Ukázala sa potreba väčšej miestnosti, začali sme pomyšľať postaviť si spolkový dom po spôsobe väčších našich spolkov, na Starej Turej, na Ozdine, na Málinca a v Beniakovciach.

Bratia a sestry, ktorých Pán už skôr vyslobodil z otroctva opilstva, fajčenia a iných hriechov, keď si uvedomili, akú milosť im učinil Pán, keď ich z toho všetkého vytrhnul, vyviedol, rozhodli sa šetriť a ukladať peniaze, ktoré predtým bezbožne utrácali opilstvom, fajčením a podobne. Nezostali len pri dobrom úmysle, ale všetci jednomyseľne sa usniesli na tom, že ušetrené peniaze budú spoločne ukladať pravidelne každý mesiac do banky do tej doby, kým sa nenashromaží obnos, ktorý by stačil na postavenie potrebného spolkového domu pre naše shromaždenia a biblické hodiny. Rok za rokom ubíhal, bratia a sestry spoločne riadne a pravidelne ukladali svoje obľúbené príspevky a takto pomaly rástol stavebný obnos.

Minulého roku začali sme už robiť plány k stavbe nášho spolkového domu. Keď plán aj rozpočet bol hotový, znovu sme vec uvážili, k uloženým príspevkom sme ešte mimoriadne pridali a s pomocou Božou začali sme stavať. Konečne po prekonaní všetkých prekážok dokončili sme stavbu do konca augusta. „Eben-Ezer“, (1Sam, 7, 120). Slávnosť otvorenia určili sme si na deň 1. septembra.

V sobotu 31. augusta odpoľudnia začali prichádzať zástupcovia

z vzdialenejších našich spolkov, z najďalších končín nášho Slovenska. Z Bratislavy, zo Starej Turej a z Novohradu, z Ozdina a Málinca, kde sme pred dvoma rokmi boli na slávnosti otvorenia ich spolkového domu „Elim“. Večer, po privítaní už došlých zástupcov a hostov, shromaždili sme sa v našom novom spolkovom dome, ktorý skrátene menujeme jednoducho „modlitebňou“, k modlitebnej hodine. Ďakovali sme Bohu za jeho vedenie a veľkú pomoc pri stavbe, aj vôbec za to, že nám tento dom daroval. A prosili sme Pána aj o požehnanie pre nasledujúci deň, prvý september, pre slávnosť pri otvorení našej modlitebne. Ale jako pred stavbou aj počas stavby, tak ani teraz nenechal nás satan na pokoji, ani v tú prvú modlitebnú hodinu v našej modlitebni. Keď sme sa stíšili na modlitbách, v susednom neobydlenom dome naproti modlitebni začali dvaja ľudia už pri lampe pilne rúbať drevo, tak pekne do taktu, aby nás vyrušovali. Totiž oni sa tiež pripravovali k slávnosti, k tanečnej zábave, ktorú nám oni, „naši pokrevní bratia“, odpovedali už dávnejšie, že veru nám ju v deň slávnosti otvorenia našej modlitebne usporiadajú. Keď som sa na tú ich pilnú prípravu díval, spomenul som si na slová prvého luterána: kde Bôh stavia svoj chrám, tam satan buduje svoju pevnosť. A tak je to aj u nás v Trebejove. Satan skryte pripravoval si svojich učeníkov, ktorí vyrukovali až poze večer pred slávnosťou, za tmy, aby sa dobre pripravili rozohnať nás pri našej slávnosti svojou tanečnou zábavou v blízkosti našej modlitebne. Po modlitebnej hodine, na ktorej sme sa cele dali do vôle Božej, zvlášte keď sme tak cítili blízkosť satanovu, pokojne sme sa rozišli a uložili sme sa na nočný odpočinok. (pokračovanie v budúcom čísle)

-dk-

Od 31. 8. do 6. 9. 2015 sme spolu s mnohými bratmi a sestrami s nášho zboru, ale aj hosťami, prežili šesť požehnaných večerov pri Božom slove.

Týždeň sa začal históriou vzniku a prístupom našej Evanjelickej cirkvi k Modrému krížu, s prezentáciou z dostupných materiálov, ktoré v minulosti pripravil pán Rybárik, a ktoré odprezentoval náš farár Jaroslav Petro. Do diskusie sa svojimi spomienkami zapojili aj vnuci zakladateľov Modrého kríža.

Ďalší deň sa sestra farárka Monika Beňová prihovorela na text z Iz 57,15, ktorý bol čítaný bratom Rudičom pred 80 rokmi spredu dverí modlitebne, a zdôraznila, že: „Svätý, ktorý prebýva vo svätosti, je aj pri tom, ktorý je skrúšený a pokorný duchom, aby oživil ducha skrúšených.“

V stredu brat farár Daniel Dudáš použil pri výklade spojenie textov Iz 66,2, 2Kor 6,16 a Ef 2,21. Zdôraznil, že Boh hovorí: „na toho vzhliadnem, ktorý je pokorný a zronený v duchu a kto sa zachveje pred mojim slovom.“ A aké môže byť spojenie medzi modlami a chrámom, keď Pavel hovorí, že my sme predsa chrám Boha živého, ktorého uholným kameňom je sám Ježiš Kristus, na ktorom každé stavenie pospájané rastie v chrám svätý v Pánu.

Vo štvrtok brat farár Peter Mihoč kázal na text Marek 1,15 napísaný nad oknami kostola, ktorý povedal Ježiš: „Čiňte pokánie a verte v evanjelium.“ Použil príklad okien kostola, ktorými doň vstupuje svetlo, aby aj k nám vstupoval uvedený text do našich životov.

V piatok sme privítali pravnuka kazateľa Činčuráka, brata farára Luboša Činčuráka s manželkou a s ich piatimi deťmi. Prihovorel sa na text zo Skutkov 10,34-48, kde Peter hovoril, že:

„Boh nie je prijímačom osôb, ale mu je príjemný, kto v ktoromkoľvek národe sa ho bojí a koná spravodlivo.“

V sobotu hovoril brat Paľo Roháček s Beniakoviec, synovec brata Michala Roháčka, na texty L 7, 36-50 o farizejovi a žene hriešnici, ktorej Ježiš povedal, že jej viera ju zachránila. Pokračoval na text 2 Kor 6,14 a 7,1, v tom zmysle, aby sme neľahali cudzie jarmo s neveriacimi, keďže máme zaslúbenie: „...očisťme sa od všetkých poskvrn tela i ducha a v bázni Božej dokonajme svoje posvätenie.“ Tiež nám priblížil svoje osobné spomienky na začiatky evanjelizácie Modrého kríža v Beniakovciach a Trebejove.

V nedeľu 6. 9. 2015 bolo presne 80 rokov od posviacky modlitebne. Na toto okrúhle výročie použil vo svojej kázni brat senior Ján Hruška text: 1Kron 17,1-8. Hovoril o tom, že Pán Boh prebýval v stanovom príbytku a prechádzal medzi ľuďmi. Nepotreboval murovaný chrám, ale priestor na stretávanie potrebujeme my, aby sme boli chránení pred nepriazňou počasia.

V závere slávnosti bola spomenutá história Trebejova, snaha o vybudovanie kostola, evanjelizácia po domácnostiach, založenie spolku Modrého kríža a jeho požehnané pôsobenie, výstavba modlitebne, ale aj zákaz spolkovej činnosti po roku 1949. Tiež sa spomenula oprava modlitebne, vybudovanie veže, posviacka kostola, nutné opravy a údržba kostola až do dnešných dní.

Po skončení bohoslužieb bol spoločný obed pre presbyterov, hostí, zborový spevokol a domácich cirkevníkov z Trebejova na Obecnom úrade.

Dušan Liška

Rozhovor s riaditeľmi Evanjelickej základnej a Evanjelickej materskej školy v Košiciach

1. Kde sa zrodila myšlienka pre založenie Evanjelickej základnej školy?

(Odpovedá brat konsenior Dušan Havrila)

Dnes nepovieme presne deň a hodinu, kedy sa objavili myšlienky na tému založenia Evanjelickej základnej školy, ale dnes chceme povedať, že sme v školskom roku 2015/2016 začali s činnosťou všetkých zložiek projektu, ktorý nesie v sebe zložky od materskej školy, výdajnú školskú jedáleň, základnú školu a školský klub detí... Myšlienka zriadenia evanjelických škôl v Košiciach siaha do začiatku 90-tých rokov. Po nežnej revolúcii sa takmer vo všetkých kresťanských cirkvách rozbehla činnosť pre založenie cirkevnej školy. Tak vznikli cirkevné školy na všetkých stupňoch takmer vo všetkých veľkých mestách. Aj v Košiciach vzniklo evanjelické gymnázium,

pri zrode ktorého stáli cirkevné spoločenstvá z Evanjelickej aliancie. V Košiciach vznikali cirkevné školy, ale evanjelickú základnú školu sme nemali. A tak slovo dalo slovo a napriek malému záujmu sme sa rozhodli založiť evanjelickú cirkevnú školu, ktorá by poskytla „servis a službu“ pre rodiny s viacerými deťmi na rôznych stupňoch nášho edukačného systému. Aj keď sa nám po dvoch zápisoch nepodarilo naplniť podľa vtedajšej legislatívy ani jednu triedu, tak po rozhodnutí ministra školstva o možnosti začať činnosť aj s menším počtom detí, sme urobili potrebné kroky a 2.9.2015 sme začali so 4 deťmi (2 dievčatá a 2 chlapci) školský rok 2015 – 2016.

A ideme s Božom pomocou.

2. Ako sa začínal tento školský rok vo vašej škole?

(Odpovedá p. riaditeľka EMŠ Zuzka Martonová)

Vždy, keď sa niečo nové začína, vstupujeme do toho s rešpektom a určitými obavami, pretože nikdy nevieme, ako sa to do budúcnosti vyvinie. Myslím, že je to podobné pri každom človeku. Ale určitý rozdiel predsa len v prístupe k novým veciam badateľný je. Veriaci ľudia sa do nových vecí púšťajú s rešpektom, ale predovšetkým s nádejou a na modlitbách k Bohu, aby to nové dielo On sám žehnal a viedol k dobrému. Mnoho vecí, čo sa týka budúcnosti, nevieme a nemôžeme ovplyvniť, netušíme, čo prinesie zajtrajšok, ale o to viac prosíme Pána Boha o Jeho pomoc a sprevádzanie.

V Evanjelickom kostole na Mlynskej ulici v Košiciach 2. septembra sa detskými službami Božími otváral prvý ročník Evanjelickej základnej školy, ktorá je spojená s materskou školou. Kázňou poslúžil senior KOS J. Hruška. Spolu s konseniorom KOS D. Havrilom udelili deťom EMŠ i prváčikom EZŠ požehnanie do nového školského roku. Nebolo to spojené s nejakou veľkou pompéznosťou a slávou. S pokorou pred Bohom sme toto dielo vkladali do Božích rúk a prosili o budúcnosť s vedomím, že On jediný sa o to môže postarať.

3. Ako napreduje vyučovanie v materskej škole v súčasnosti?

(Odpovedá p. riaditeľka EMŠ Zuzka Martonová)

Materská škola začínala už svoj tretí rok. Má už vybudované svoje meno a je o ňu aj dostatočný záujem. Zapisaných je 36 detí. V EMŠ pracujú štyri učiteľky (G. Dávidová, M. Mészárosová, B. Buzogaňová, Z. Martonová – riaditeľka EMŠ), dve upratovačky (A. Gerecová, Mária Špilková) a dve asistentky z UP. Zriaďovateľom je Košický seniorát, ktorý očakáva, že EZŠ urobí prepojavací mostík medzi materskou školou a Gymnázium Jána Ámosa Komenského. Naše deti budú mať takto možnosť prejsť všetkými stupňami vzdelávania v našom evanjelickom prostredí. V EMŠ deti získajú okrem základného predškolského vzdelania aj biblické vzdelanie a to prostredníctvom Detskej besiedky, ktorú vyučujú – p. farár J. Petro a konsenior KOS D. Havrila. Deti navštevujú kurz AJ – English is Fun pod vedením skúsenej lektorky K. Bilikovej a tanečný krúžok TK – Myšičky pod vedením p. Oroszovej. K MŠ pribudlo aj nové ihrisko, z čoho sa veľmi tešíme, lebo cesta k nemu bola dosť náročná. MŠ pripravuje pre rodičov i deti rôzne aktivity – branný deň, popoludnie pre starých rodičov, výstavku darov zeme, mikulášsku besiedku, vianočné vystúpenie detí, karneval, deň matiek – kresťanskej rodiny, výlety do ZOO či botanickej záhrady, čítanie rozprávok s osobnosťami, plavecký kurz, súťaž v recitovaní a speve a podobne. V okolí EMŠ máme les kde uskutočňujeme vychádzky, pozorujeme prírodu, zbierame prírodniny a z nich potom vyrábame krásne výtvarné práce. Vďaka Pánu Bohu za požehnanie, vďaka všetkým tým, ktorí sa za toto dielo vytrvalo modlili a vďaka za tých, ktorí sa nevzdali a verili, že to Pán Boh požehná.

4. Aké sú predstavy o zameraní a smerovaní vo vyučovaní v novozriadenej základnej škole?

(Odpovedá poverený riaditeľ EZŠ - Strom brat Dušan Havrila)

EZŠ má svoj edukačný program podľa štátnych noriem. Okrem vzdelávania na základe učebných osnov a Školského vzdelávacieho programu sme do vyučovacieho procesu zahrnuli 2 hodiny evanjelického náboženstva týždenne a vyučovanie anglického jazyka americkou lektorkou, ktorá učí aj na EGJAK. Napriek tomu, že detí je málo,

máme dojem, že trieda je „plná“ detí. Môžeme povedať, že tento priam „privátny“ model vzdelávania nám bude pravdepodobne určovať smerovanie tejto cirkevnej školy, že nebudeme za každú cenu chcieť mať čo najvyšší počet detí, ale skôr menej a kvalitne. Pekné, zrekonštruované triedy s novým zariadením chceme postupne obohatiť o nové učebné pomôcky a elektronické zariadenia a IT techniku. Duchovný program má byť pridanou hodnotou školy pre kvalitné vzdelávanie a intelektuálny rast nám zverených detí. Verím, že sa nám to aj s Božou pomocou podarí.

Za rozhovor ďakuje Dušan Kosturko

Modlitebný kalendár CZ Obišovce		
Dátum	Príležitosť	Modlíme sa za
4.10.2015	18. po Sv. Trojici	konferenciu Modlitebného spoločenstva
		mier na Ukrajine
		utečencov
		rozumné politické riešenie migračnej krízy
11.10.2015	19. po Sv. Trojici	to, aby kresťania vedeli ukázať ten správny postoj k utečencom
		ukončenie prenasledovania Islamským štátom
		upokojenie situácie v krajinách, z ktorých utečenci prichádzajú
		odpustenie ktoré dlžíme všetkým našim vinnikom
18.10.2015	20. po Sv. Trojici	deti na besiedke
		dorastencov
		mládež
		starších
25.10.2015	21. po Sv. Trojici	našu cirkev
		farárov, seniorov a biskupov
		študentov teológie
		mladých ľudí, ktorí by išli študovať teológiu
1.11.2015	22. po Sv. Trojici	dobrovoľných pracovníkov v zbere
		misionárov
		pripravovanú evanjelizáciu ProChrist
		konferenciu Rodinných spoločenstiev
8.11.2015	23. po Sv. Trojici	smútiacich, ktorí stratili blízkeho
		chorých a umierajúcich ľudí
		opatrovateľov chorých
		tých, ktorí vypravádzajú zomierajúcich
15.11.2015	24. po Sv. Trojici	rozvedených ľudí
		osamelých ľudí
		slobodných
		deti v detských domovoch
22.11.2015	Posledná cirkevného roku	zmierenie v rodinách
		odvahu k pokániu
		úprimnosť pred Bohom
		vieru, ktorá prechádza hranicami smrti
29.11.2015	1. adventná	rodiny
		manželstvá
		výchovu detí
		problémy pri výchove teenagerov
6.12.2015	2. adventná	nezamestnaných
		nové možnosti využitia starej fary
		ľudí, ktorým máme možnosť zvestovať Krista
		vlačných kresťanov
13.12.2015	3. adventná	projekt FUSION
		presbyterov
		naše bohoslužby
		predsedníctvo našej cirkvi
20.12.2015	4. adventná	pokojné prežitie Vianoc
		bezdomovcov
		ľudí prežívajúcich depresie
		tých, ktorí nepoznajú Boží dar v Ježišovi Kristovi

Rozpis služieb Božích				
4.10.2015	18. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	5M 10,12-15; R 10,1-4
		9:30	Obišovce	Pam. posvätenia chrámu
11.10.2015	19. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
12.- 16.10.2015	Konferencia Modlitebného spoločenstva		Herľany	Téma: Obnova Božieho ľudu (na základe knihy Nehemiáš)
18.10.2015	20. po Svätej Trojici	9:30	Kysak	Pam. posvätenia chrámu
25.10.2015	21. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Jer 29,4-7; Jk 2,1-8
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
	Žatva spevokolov	15:00	Budimír	
26.10.2015	Reformačný týždeň	18:00	Trebejov	
27.10.2015		18:00	Obišovce	
28.10.2015		18:00	Kysak	
29.10.2015		18:00	Drienovská Nová Ves	
30.10.2015		18:00	Trebejov	
31.10.2015	Pamiatka reformácie	17:00	Kysak	
		18:00	Obišovce	
1.11.2015	Pamiatka zosnulých Ekumenická pobožnosť	9:00	Obišovce (Dom smútku)	
		9:45	Kysak (Dom smútku)	
	22. po Svätej Trojici	11:00	Trebejov	
8.11.2015	23. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Sof 3,8-17; Žid 3,12-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
12.- 15.11.2015	12. konferencia Rodinných spoločenstiev		Ľubovnianské kúpele	Téma: Rodinné putá
15.11.2015	24. po Sv. Trojici	8:00	Kysak	Am 4,12-13; Zj 20,11-12
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
22.11.2015	Nedeľa večnosti Posledná nedeľa cirkevného roku	8:00	Trebejov	Abak 3,3-6; 1K 15,22-28
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
29.11.2015	1. adventná Začiatok cirkevného roku	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP; Jer 23,5-8; R 13,8-12
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+VP
6.12.2015	2. adventná	8:00	Suchá Dolina	+ VP; Jóel 3,2-5; Žid 10,35-39
		9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby
		11:00	Lemešany	+VP
13.12.2015	3. adventná	8:00	Kysak	+ VP; Iz 40,1-11; 1K 4,1-5
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	
20.12.2015	4. adventná	9:30	Obišovce	Det'ské bohoslužby